

Βραβευμένος με το Prix Méditerranée
αστυνομικού μυθιστορήματος

**ΧΡΗΣΤΟΣ
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ**

**ΟΛΑ
ΤΑ
ΜΑΤΙΑ
ΠΑΝΩ
ΜΟΥ**

*Μια νέα υπόθεση για
τον αστυνόμο Μάρκου*

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Όλα τα μάτια πάνω μου**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Χρήστος Μαρκογιαννάκης
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Άννα Μαράντη
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Βίκυ Αυδή
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα

© Χρήστος Μαρκογιαννάκης, 2026
Published by special arrangement with Ersilia Literary Agency
© Φωτογραφιών εξωφύλλου: Adobe Stock
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

Πρώτη έκδοση: Φεβρουάριος 2026

ISBN 978-618-01-6122-9

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου. Επίσης απαγορεύεται η οποιαδήποτε αναπαραγωγή όλου ή μέρους του βιβλίου για σκοπούς εκπαίδευσης σε συστήματα ή τεχνολογία τεχνητής νοημοσύνης. Το έργο αυτό προστατεύεται προφυλάσσεται από διαδικασίες TDM-Διαχείρισης Δεδομένων Δοκιμών [Άρθρο 4(3) Οδηγία (ΕΥ) 2019/790].

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Από το 1979

Έδρα:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Since 1979

Head Office:

121, Tatoiu Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore:

13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800

e-mail: info@psychogios.gr
psychogios.gr

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

**ΟΛΑ
ΤΑ
ΜΑΤΙΑ
ΠΑΝΩ
ΜΟΥ**

ΕΝ ΑΡΧΗ...

Αγαπητοί αναγνώστες, όσοι έχετε διαβάσει μυθιστορήματά μου ξέρετε πως το «ποιος» και κυρίως το «γιατί» βρίσκονται στο κέντρο της έρευνας και πως συνήθως ανοίγω με τη σκηνή του εγκλήματος και το θύμα. Στο βιβλίο που έχετε στα χέρια σας ανοίγω με τον δράστη. Θα μάθετε από την πρώτη σελίδα το «ποιος»: πολύ σύντομα, δε, θα μάθετε και το «γιατί».

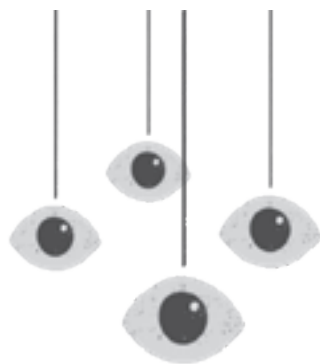
Αν ξέρω τον δολοφόνο, τι απομένει; ίσως αναρωτηθείτε. Η ψυχολογία (του εγκλήματος) και τα αίτια της εγκληματογένεσης θέτουν τα θεμέλια στα οποία χτίζεται η παρούσα αφήγηση. Στο αστυνομικό μυθιστόρημα αυτό, όπως και στη ζωή, άλλωστε, τα πράγματα δεν είναι πάντα όπως φαίνονται.

Γι' αυτό, το κείμενο και... τα μάτια σας!

ΥΓ. Κάθε έρευνα του αστυνόμου Μάρκων διαβάζεται αυτόνομα. Αν τυχόν έχετε ήδη στα χέρια σας το Ο δολοφόνος στις σελίδες, θα σας προέτρεπα να το διαβάσετε πριν από την παρούσα περιπέτεια. Αν και δεν αποκαλύπτεται «εδώ» ποιος είναι ο δολοφόνος «εκεί», άλλες απαντήσεις, εξελίξεις, η παρουσία ή η απουσία πρωταγωνιστών ίσως μειώσουν την απόλαυση, τις εκπλήξεις και την αγωνία που –ελπίζω πως– θα σας παρείχε το προηγούμενο μυθιστόρημα.

Τυφλός τά τ' ὄτα τόν τε νοῦν τά τ' ὄμματ' εἶ.

Σοφοκλή, *Οιδίπους τύραννος*
(το πρώτο *whodunit* του Δυτικού πολιτισμού)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Είμαι όμορφος. Πολύ όμορφος.

Είμαι ακόμη όμορφος σε όσες φωτογραφίες δεν έχω κάψει, σε όσα περιοδικά δεν έχω σκίσει. Είμαι ακόμη όμορφος στις αναμνήσεις του ειδώλου μου, σαν στέκω εκεί όπου κάποτε υπήρχαν καθρέφτες. Είμαι όμορφος όταν ξυπνάω στο σκοτάδι, προτού τα δάχτυλά μου ακουμπήσουν τη μάζα που ήταν κάποτε πρόσωπο, προτού η γλώσσα αναζητήσει χείλη που δεν υπάρχουν.

Είμαι όμορφος κάτω από τα φαρδιά ρούχα και την κουκούλα όταν εγκαταλείπω το σπίτι, έστω για λίγες ώρες. Δεν ήταν εύκολη απόφαση να βγω, ν' αντικρίσω ξανά τον κόσμο, τον κόσμο που δε μ' αντικρίζει. Τον κόσμο που παλιότερα έστρεφε το κεφάλι για να με δει, αποζητούσε τη συντροφιά μου, ένα χαμόγελο, ένα άγγιγμα, λίγη προσοχή, και που τώρα με προσπερνά αδιάφορος.

Αδιάφορος, εντυχώς. Αν σε μια τρέλα της στιγμής κατέβασα την κουκούλα, θα συγκέντρωνα τα βλέμματα όπως τα σκατά τις μύγες.

Όσοι παλιότερα με κάρφωναν με επιθυμία θα ένιωθαν τώρα αηδία. Και όμως, εγώ είμαι ακόμη όμορφος στις θύμησες από εκείνα τα κοιτάγματα, τα γεμάτα προσμονή.

Όλα είναι στο βλέμμα. Στα μάτια. Η ομορφιά μου ακόμη γεμίζει τα μάτια λίγων, εκλεκτών. Σιγά σιγά θα πληθύνουν. Ήδη με τα αποψινά είναι τέσσερα. Ένα ζευγάρι καστανά, κι ένα πράσινα.

Καλυμμένα με υγρή διάφανη σιλικόνη, περασμένα σ' ένα λεπτό μαύρο σχοινάκι γύρω από τον λαιμό μου. Γι' αυτά τα μάτια, και για όσα θα ακολουθήσουν, θα είμαι πάντα όμορφος.

Πολύ όμορφος.

Μέχρι να βρω εκείνον. Μέχρι να τον βρω και τον ρωτήσω γιατί δε με προειδοποίησε για όσα –είμαι πια βέβαιος– προείδε.

Ο αστυνόμος Χριστόφορος Μάρκου διέκοψε την κλήση. Η φωνή της Κάλλας ως Άννα Μπολένα επέστρεψε στα ακουστικά: «*In me potea più forte che il desio del riposo quel di vedervi...*»* Πάτησε την παύση.

Περίεργο, σκέφτηκε, το σηκώνει πάντα στα πρώτα δύο τρία χτυπήματα.

Εκείνο το μουντό πρωινό της δεκάτης εβδόμης Μαρτίου, είχε προσπαθήσει ήδη δυο φορές να βρει τη Ρουμπίνη Γαετάνου στο κινητό της, χωρίς απόκριση.

Σίγουρα έχει ειδοποιηθεί, διαβεβαίωσε τον εαυτό του.

Ο Μιχάλης Ρώβης, διευθυντής του Τμήματος Εγκλημάτων Κατά Ζωής, στο οποίο ο Μάρκου είχε αφιερώσει τη δική του ζωή, είχε πριν από λίγο καλέσει έκτακτη συνάντηση για τις 11.30. Η παρουσία της προφάιλερ θα ήταν απαραίτητη.

Ίσως μελετάει, προετοιμάζεται.

Νωρίς το πρωί είχαν βρει ένα πτώμα στου Ψυρρή, σε έναν ακάλυπτο χώρο που λειτουργούσε ως πάρκινγκ επί της οδού

* «*Μέσα μου η επιθυμία να σας δω ήταν μεγαλύτερη από την επιθυμία να ξεκουραστώ...*» (Από την όπερα *Anna Bolena* του Gaetano Donizzetti. Λιμπρέτο: Felice Romani. 1830.)

Λεπενιώτου. Δεν είχε ακόμη πλήρη εικόνα, αλλά από όσα είχε μάθει από τους συναδέλφους, που είχαν σπεύσει στο σημείο, επρόκειτο για μια νεαρή γυναίκα.

Πριν από τη συνάντηση με τον διευθυντή θα ενημερωνόταν από τον αστυνόμο Κωνσταντίνο Μανιά, με τον οποίο τους τελευταίους μήνες είχαν έλθει κοντά. Δεν μπορούσε να τον χαρακτηρίσει *φιλο*, ο Μάρκου δεν ήταν από αυτούς που χρησιμοποιούσε λέξεις ελαφρά τη καρδιά. Η συναδελφική τους σχέση είχε ξεκινήσει άσχημα, με παρεξηγήσεις και υποψίες, αλλά έκτοτε εξελισσόταν καλά. Ακόμη και με τη Ρουμπίνη, την προφάιλερ, μετά τη σύντομη σχέση, τον απότομο χωρισμό και την ψύχραση, τα πράγματα επανέρχονταν. Αργά αλλά σταθερά.

Γαετάνου και Μανιάς γέμιζαν τρόπον τινά το κενό που είχε δημιουργήσει η απώλεια της Βέρας.

Αν τα πράγματα ήταν αλλιώς, θα την έπαιρνα τώρα τηλέφωνο να μου πει τη γνώμη της, σκέφτηκε.

Το νούμερο της Βέρας Κώνστα ήταν ακόμη στη λίστα του κινητού του με τις πιο συχνές κλήσεις. Είχε υπάρξει σημαντικό μέρος της ζωής του. *Φίλη*. Για εκείνη η λέξη αυτή πληρούσε τον ορισμό. Δυστυχώς, το είχε καταλάβει όταν ήταν πλέον αργά. Ακόμη κι αν της τηλεφωνούσε, το μήνυμα θα παρέμενε το ίδιο: «Ο αριθμός που καλέσατε δεν αντιστοιχεί σε συνδρομητή...»

Πάνω στη σκέψη ξαναπήρε τη Γαετάνου. Μερικά χτυπήματα αργότερα βγήκε τηλεφωνητής.

Μπορεί η Βέρα να μην ήταν πια στη ζωή του να μοιραστεί τις θεωρίες της –της άρεσαν οι θεωρίες ήδη από το μεταπτυχιακό της εγκληματολογίας, όπου είχαν γνωριστεί πριν από μερικά χρόνια– ή τα σχόλιά της, αλλά η προφάιλερ ήταν

η καθ' ύλην αρμόδια να ενημερώσει σχετικά με το γιατί ο θύτης του εγκλήματος, για τον οποίο θα συγκεντρώνονταν σε λιγότερο από μία ώρα, δρούσε με αυτόν τον τρόπο. Δεύτερη φορά μέσα σε λίγες μέρες, δυο θύματα από στραγγαλισμό, νυχτερινές ώρες, στο ευρύτερο κέντρο της Αθήνας. Δύο προφίλ θυμάτων χωρίς ομοιότητες, ένας ηλικιωμένος άστεγος και μια νεαρή κοπέλα, με ένα μόνο κοινό στοιχείο: και από τους δύο είχαν αφαιρεθεί τα μάτια.

Πάτησε ξανά το play, και παραδόθηκε στη θεϊκή φωνή που τραγουδούσε «*Omai più di son corsi ch'io non godea del mio signor l'aspetto...**»

* «Πολλές περάσαν μέρες, χωρίς να ευχαριστηθώ τη θέα του κυρίου μου...»

**Ο Χρήστος Μαρκογιαννάκης επιστρέφει
με ένα συναρπαστικό μυστήριο, πιο σκοτεινό από ποτέ.**

Ένας δολοφόνος κυκλοφορεί αόρατος στο κέντρο της Αθήνας. Τα θύματά του, ένας ηλικιωμένος άστεγος, μια νεαρή Ελληνογαλλίδα, ένας Μπαγκλαντεσιανός διανομέας. Μόνο κοινό χαρακτηριστικό: από τα πτώματά τους έχουν αφαιρεθεί τα μάτια.

Ο αστυνόμος Χριστόφορος Μάρκου, σηματοδεδεμένος από μια προσωπική απώλεια, καλείται να λύσει την πιο σκοτεινή υπόθεση της καριέρας του. Στο πλευρό του η προφάιλερ Ρουμπίνη Γαετάνου, που παλεύει να διαχειριστεί καταστροφικά για την υγεία της νέα, και ο αστυνόμος Κωνσταντίνος Μανιάς.

Όσο ο κύκλος του αίματος μεγαλώνει, οι πρωταγωνιστές βυθίζονται σ' έναν λαβύρινθο όπου τίποτα δεν είναι αυτό που φαίνεται. Τα πρόσωπα αλλάζουν ρόλους, τα θύματα γίνονται θύτες και η αλήθεια караδοκεί εκεί όπου κανείς δεν... κοιτάζει.

**Τι καθορίζει, τελικά, το ποιο είμαστε;
Το DNA, το περιβάλλον ή οι επιλογές μας;**

Ένα καθηλωτικό μυθιστόρημα για τη φύση του κακού, το βάρος της κληρονομικότητας και την αδυσώπητη ανάγκη να αντικρίσουμε –ή να μην αντικρίσουμε– την αλήθεια.

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
p s y c h o g i o s . g r

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 31379